Vítání deště - ERGO

```
   A                    G         A
1. Nad bílou růží, když mraky se stáhnou,
A                 G      A
země se vzpouzí a zatíná pěst,
A                   G       A
každý z nás čeká na odpověď drahnou,
A                  G
s pokorou lační tu vítáme déšť.

2. Vzešli jsme z hlíny a z kořenů země,
táhne se za obzor jabloní sad,
vyprahlí suchem, co zahubí sémě,
vrháme stíny, když světlo chcem znát.

3. Nezpívej ódy a radši se dívej,
stáj bude stájí a chlívem zas chlív,
kobry se stejně dál na písku svíjej,
prý teď už můžou a mohly i dřív.

4. Nad bílou růží zas mraky se stáhnou,
země se vzpouzí a zatíná pěst,
každý z nás čeká na odpověď drahnou,
s pokorou lační tu vítáme déšť.

5. Nad bílou růží zas anděl se modlí,
aby ten déšť spláchnul hříchy nás všech,
volá jsme hluší a vzýváme modly,
takže mu časem už dochází dech.
```